

Isidorus de natura rerum

Metamorphosis

p. 1

culpam suam admonitus agnoscere.
mundus. **DE FULMINIBUS** xxv.

Aiunt naturaliū serutatores causarū
quod ex conlisione atq; alterius nubium
fulgora gerentur ad instar silicū duri
orum quos cum compul seris in uicem si bime
dius & his ignis elabitur uelquā admodum
silignum ligno terro ignem emitat unde
papinius fulgora que adorans quo cens mi
cuere procellis hacteq; ratione cum nubi
la in uicem insefuerint conlisa ilico fulmina
emittantur deinceps sequuntur thonitrua
queliū sonituras diora sunt precedente
conarsi luminis dicitate partem tamē cu
fulgora emittuntur sed eorum sonituras
dus penitrat aures quam oculos splendor
fulgoris ad instar securis arborē procul
cedentis cuius qui dem ante certisicūm quam
ad aures perueniat sonitudo nubium ad
tū fulgūrū dicitur num quam enim sere
no celo fulgura micuerunt unde uergilius
non aliis celo ceciderunt plures ergo fulgu
ra fit enim fulmen nubium & innumera
cum uentus in nubibus usque menter agitat
est sic in celis ut ita concidetur deinceps
dictum est fulgora & tempestas simul & excri
muntur scilicet celestis uideatur qui aclarū
est hoc autem ad aures tardiū peruenit post
fulminis autem tactu uentorum erumpere uero
lentem siue furorem tempestatis quem in
nubibus condusis agebat & cū uentis ad terram emitt
untur. Lucretius autem dicit fulmina semi
nisi seminib; constare adeo pendebib; haec
Ubiām que autem fulgor ceciderit solum
adorememittat uergilius & late circum lo
cū sulfure fumant & lucanus & herio que
no cens summa uel sulfure referrunt; In fulmi
niib; scorū accipiuntur mira culū clarita
te signorum hancū tū mīcā adque
admittā cor dis peruenientia sublima
loca amplius sēntare uentorū uel fulmi
niis in iūcīam quam humi bor terra unde
Loracius feruntq; summos fulgoram on
tis. Nimir autem ex celsiora loca tempes
tatiib; effusū cura ut olim pūs quicelsi tudi

nt sua nec impulsus uentorū nec fulminum
sonat quanibes & ce dit. **xxxij**

DE NARTOMY **CU**
lementis romani artis & martiria
scribit arcus enim in aere & imagine solis
hoc modo formatur dum enim sol in nubib;
rareſ centibus & aduersore fulserit ra
dios quiescens directa linea humor inubi
lo transfundens impresserit. fitre per cus
sio splendoris eius in nubibus & quibus ful
gurem ians arcus speciem format sicut
enim impressa cera anuli imaginem expri
mit sic hubere contra & rurum dictate solis
figuram sumentes orbem efficiunt & arcus
effigiem fingunt appareat autem hoc non
sem per sed cum rareſ sunt nubila celinam
rursum cum in se eunt nubes atque den
santur con festi marcas for mare soluntur.

In nubium enim densitate arcus aerem in
perfecto giso complectitur deniq; sine solo
& nubibus num quam ad parē arcus qua
ex apore di solis species eius formatur qua
drilaterus enī est & omnibus elementis
in se paret species desolatum trahig
um colorem de aquis purpureum de aere
album de terris colligit nigrū hic autem ar
cus pro quod a sole resplendet in nubibus
xpi gloriam indicat in prophētis haedoc
ribus resplendentem alii & duo bus coloribus
eius id est aquoso & ligneo duo iudicia signi
ficari dixerunt unum per quo dum in
pi perierunt in diluvium alterum per
quo post modum peccatores cremoni disiunt
in inferno. **DE NARTOMY** **NUBIBS** **xxxij**

Notandum ex libro iob quid cogitatur aer
istius ibib; ut conglobatur & congloba
tus uero in nubib; uentur sicut in ipse dicit
subito aer cogitur in nubib; & uentus tran
siens fugiunt & uergilius consurgunt us
tuadq; in nubib; cogitur aer nubes autem se
predicatores intelleguntur qui uerbi diuinum
pluiani credentes fundent aer arietem
istius manus & tenuis uacuas homini men
tes uagisq; significare quatenus densi
tus in nubib; uentur quia collecte ab in